

FI Dnr 15-468

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 787 80 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Förslag till ändring av Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2014:12) om tillsynskrav och kapitalbuffertar

Sammanfattning

Finansinspektionen föreslår att det ska införas ett undantag från de krav som finns i artikel 129.1 c) i tillsynsförordningen¹ genom en ändring i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2014:12) om tillsynskrav och kapitalbuffertar.

I artikel 129.1 c) i tillsynsförordningen finns regler för kapitaltäckningsmässig förmånsbehandling av innehav i säkerställda obligationer. Bestämmelsen anger vilka krav som ställs på exponeringar mot kreditinstitut som säkrar en säkerställd obligation för att förmånsbehandling ska få ske. I Sverige utgörs sådana exponeringar som avses i artikel 129.1 c) främst av derivat som utgivare av säkerställda obligationer ingår i syfte att hantera ränte- och valutarisk.

Enligt artikel 129.1 sista stycket i tillsynsförordningen har den behöriga myndigheten möjlighet att delvis avstå från att tillämpa kravet som följer av artikel 129.1 c) och i stället tillåta kreditkvalitetssteg 2 för en exponering motsvarande upp till tio procent av det nominella beloppet av utställda säkerställda obligationer.

Finansinspektionen föreslår nu att denna undantagsmöjlighet införs. Syftet är att undvika de koncentrationsproblem som kan uppstå på den svenska marknaden om samtliga utgivare av säkerställda obligationer endast försöker ha exponeringar mot ett begränsat antal motparter som uppfyller kreditkvalitetssteg 1.

Föreskriftsändringen föreslås träda i kraft den 31 mars 2015.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

Innehåll

1	Utgångspunkter	3
1.1	Målet med regleringen	3
1.2	Nuvarande och kommande regelverk	3
1.3	Regleringsalternativ	5
1.4	Rättsliga förutsättningar	6
1.5	Ärendets beredning	6
2	Motivering och överväganden	7
2.2	Tillämpningsområde	10
3	Förslagets konsekvenser	11
3.1	Konsekvenser för företagen	11
3.2	Konsekvenser för samhället och konsumenterna	12
3.3	Konsekvenser för Finansinspektionen	12

1 Utgångspunkter

1.1 Målet med regleringen

Målet med det undantag från artikel 129.1 c) i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen) som Finansinspektionen nu föreslår är att undvika potentiella koncentrationsproblem. Om inte undantaget införs finns det en risk för att samtliga utgivare av säkerställda obligationer på den svenska marknaden kan komma att ha sina exponeringar mot ett begränsat antal kreditinstitut i syfte att uppfylla kraven i artikel 129.1 c).

1.2 Nuvarande och kommande regelverk

1.2.1 Tillsynsförordningen

I tillsynsförordningen finns bestämmelser om kapitaltäckning, vilket förenklat innebär att kapitalbasen ska täcka kapitalbaskraven. Vid beräkning av kapitalkraven för kreditrisker kan innehav i en säkerställd obligation, enligt artikel 129 i tillsynsförordningen, få förmånsbehandling när det gäller riskvikt under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda. Förmånsbehandlingen innebär att kapitalkravet för innehavet blir mellan två och fem gånger mindre än vad som annars vore fallet.²

För att vara kvalificerad för sådan förmånsbehandling ska en säkerställd obligation vara säkrad genom någon av de tillgångar som räknas upp i artikel 129. Kraven på exponeringar mot kreditinstitut behandlas i artikel 129.1 c).

Av artikel 129.1 c) framgår att ett krav för förmånsbehandling är att i den mån en exponering i form av säkerställd obligation säkras med en exponering mot ett kreditinstitut måste kreditinstitutet ha en kreditvärdering som innebär att det uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1. Kreditkvalitetssteg 1 motsvarar kreditvärdering AA eller bättre.³

Enligt artikel 129.1 sista stycket tillsynsförordningen har den behöriga myndigheten möjlighet att delvis avstå från att tillämpa kravet som följer av artikel 129.1 c) och tillåta kreditkvalitetssteg 2⁴ för en exponering motsvarande

² I schablonmetoden blir riskvikten tio procent för en förmånsbehandlad säkerställd obligation med en kreditvärdering som motsvarar kreditkvalitetssteg 1. Om obligationen inte uppfyller kraven för förmånsbehandling är det utgivarens kreditvärdering som bestämmer riskvikten, Denna blir 20 procent för en kreditvärdering motsvarande kreditkvalitetssteg 1, och 50 procent för en kreditvärdering motsvarande kreditkvalitetssteg 2. I den grundläggande internmetoden blir LGD fyra gånger lägre om obligationen lever upp till kraven för förmånsbehandling.

³ https://www.eba.europa.eu/documents/10180/16166/4+Ausust+2006_Mapping.pdf

⁴ Kreditkvalitetssteg 2 motsvaras av kreditvärderingarna A+, A och A- på Standard and Poor's kreditvärderingsskala.

upp till tio procent av det nominella beloppet av utställda säkerställda obligationer. Ett sådant avsteg får ske efter samråd med den Europeiska bankmyndigheten (Eba) och under förutsättning att den behöriga myndigheten – i detta fall Finansinspektionen – kan påvisa att kravet på kreditkvalitetssteg 1 innebär en betydande potentiell koncentrationsproblematik i medlemsstaten. Eba publicerar efter samrådet ett yttrande över den behöriga myndighetens avsikt att genomföra undantaget.

Artikel 496.2 i tillsynsförordningen innehåller en övergångsbestämmelse för kapitalbaskravet för säkerställda obligationer. Av övergångsbestämmelsen framgår att till och med den 31 december 2014 ska exponeringar mot kreditinstitut som hade en riskvikt på 20 procent i tidigare nationell lagstiftning betraktas som om de har kreditkvalitetssteg 1 vid tillämpningen av artikel 129.1 c). I den tidigare nationella lagstiftningen⁵ hade exponeringar mot alla svenska kreditinstitut en riskvikt på 20 procent i schablonmetoden, som en följd av att hemlandet Sverige tillhörde kreditkvalitetssteg 1. För svenska företag har övergångsbestämmelsen därigenom inneburit att kraven på kreditkvalitetssteg 1 för exponeringar mot kreditinstitut i artikel 129.1 c) i praktiken inte har behövt tillämpas förrän den 1 januari 2015.

1.2.2 Ebas yttrande

Den danska tillsynsmyndigheten Finanstilsynet har efter samråd med Eba infört undantaget i artikel 129.1 tillsynsförordningen. Samrådet avslutades genom att Eba publicerade sitt yttrande över Finanstilsynets avsikt att införa undantaget.⁶ Eba anser att det är berättigat att införa undantaget eftersom kraven i artikel 129.1 c) annars bedöms kunna orsaka betydande koncentrationsproblem i Danmark, vilket enligt Eba bland annat kan leda till en försämrad konkurrenssituation på den danska finansmarknaden.

I sitt yttrande tydliggör Eba vilka typer av exponeringar mot kreditinstitut som omfattas av artikel 129.1 c). Enligt yttrandet ska derivat anses vara sådana exponeringar, vilket tidigare inte har varit helt klart.

1.2.3 Den svenska regleringen av säkerställda obligationer

Säkerställda obligationer regleras i lagen (2003:1223) om säkerställda obligationer (Luso) och genom Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2013:1) om säkerställda obligationer.

Enligt 3 kap. 2 § Luso får bland annat exponeringar mot kreditinstitut i form av kassa, placeringar, fordringar och garantiförbindelser under vissa

⁵ Se 10 § förordningen (2006:1533) om kapitaltäckning och stora exponeringar och 16 kap. 12 § Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2007:1) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

⁶ EBA/Op/2014/13 – Opinion of the European Banking Authority on the partial waiver of Article 129 (1) (c) of the CRR. Publicerad på Ebas hemsida 2014-12-19.

förutsättningar ingå i säkerhetsmassan som fyllnadssäkerheter. Exempelvis får en utgivare inte använda obligationer utgivna av kreditinstitut som fyllnadssäkerheter om inte Finansinspektionen efter ansökan beslutat godkänna detta i det enskilda fallet. Enligt samma paragraf får andelen fyllnadssäkerheter högst utgöra 20 procent av säkerhetsmassan.

Utgivare av säkerställda obligationer kan även ha exponeringar mot kreditinstitut i form av derivat. I 4 kap. Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om säkerställda obligationer finns bestämmelser om vilka villkor som gäller för derivatavtal. Det finns bland annat krav på att motparten i derivatkontrakten, vid tidpunkten då kontrakten ingås, ska ha en kreditvärdighet som inte är sämre än kreditvärderingen A-⁷, vilket motsvarar kreditkvalitetssteg 2.

1.2.4 Sammanfattning av regelverket

Övergångsbestämmelsen i artikel 496.2 tillsynsförordningen har upphört att gälla från och med den 1 januari 2015. Därmed ska exponeringar mot kreditinstitut som säkrar säkerställda obligationer uppfylla de krav som framgår av artikel 129.1 c) om dessa obligationer fortsatt ska vara föremål för förmånsbehandling ur ett kapitaltäckningsperspektiv. Av Ebas yttrande över Finanstillsynets beslut i december 2014 framgår att derivat omfattas av kraven i artikel 129.1 c).

Finansinspektionen har enligt tillsynsförordningen möjlighet att delvis avstå från att tillämpa artikel 129.1 c) och tillåta kreditkvalitetssteg 2 för upp till tio procent av den totala exponeringen för det nominella beloppet av det emitterande institutets utestående täckta obligationer. Detta gäller under förutsättning att Finansinspektionen samråder med Eba och kan påvisa att betydande potentiella koncentrationsproblem på detta sätt kan undvikas.

1.3 Regleringsalternativ

Finansinspektionen har övervägt olika möjligheter för att införa undantaget. Myndigheten bedömer att undantagsmöjligheten som följer av artikel 129.1 sista stycket tillsynsförordningen inte är av en sådan karaktär att den, utan någon reglering i föreskrifter, kan genomföras genom beslut i varje enskilt fall. Vidare bedömer Finansinspektionen att ett undantag från vad som följer av tillsynsförordningen, som är direkt tillämplig i Sverige, inte kan införas genom allmänna råd.

Eftersom Finansinspektionen har bemyndigande att införa undantaget genom föreskrifter (mer om detta nedan) är förslaget att undantaget införs i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2014:12) om tillsynskrav och kapitalbuffertar (tillsynsföreskrifterna).

⁷ A- enligt Standard and Poor's kreditvärderingsskala motsvarar kreditvärderingarna A3 på Moody's skala och A- på Fitch:s skala.

1.4 Rättsliga förutsättningar

Enligt artikel 129.1 sista stycket tillsynsförordningen har Finansinspektionen möjlighet att avstå från att tillämpa artikel 129.1 c). En förutsättning för att införa ett sådant undantag är dock, enligt samma artikel, att det sker efter samråd med Eba och att Finansinspektionen kan påvisa betydande potentiella koncentrationsproblem på grund av att kravet för kreditkvalitetssteg 1 som avses i artikel 129.1 c) tillämpas. Finansinspektionen bedömer att betydande koncentrationsproblem kan uppstå om undantaget inte införs och har därför inlett ett samråd med Eba.

Även om tillsynsförordningen är tydlig med att de behöriga myndigheterna under vissa förutsättningar får införa undantaget behöver Finansinspektionen ett bemyndigande från regeringen för att kunna göra detta i föreskrifter. Enligt 10 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag får regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, meddela föreskrifter som kompletterar tillsynsförordningens bestämmelser om bland annat (i) beräkningen av kapitalbaskravet samt kapitalbasen och (ii) säkerställda obligationer.

Regeringen har vidare i 16 § förordningen (2014:993) om särskild tillsyn och kapitalbuffertar gett Finansinspektionen bemyndigande att meddela föreskrifter som kompletterar tillsynsförordningens bestämmelser om bland annat beräkningen av (i) kapitalbaskravet och kapitalbasen samt (ii) säkerställda obligationer.

Finansinspektionen bedömer mot denna bakgrund att det finns ett bemyndigande att införa undantaget i myndighetens föreskrifter.

1.5 Ärendets beredning

Finansinspektionen kommer i arbetet med förslag till föreskrifter att samråda med Eba om att införa undantaget. Eba kommer på sin webbplats att publicera ett yttrande över Finansinspektionens avsikt att införa undantaget.

Mot bakgrund av att regelprojektet har en begränsad omfattning och att föreskriftsändringen i praktiken inte medför någon förändring i förhållande till vad som gällde enligt den övergångsbestämmelse i tillsynsförordningen som gällde till och med den 31 december 2014, har någon extern referensgrupp inte utsetts. Finansinspektionen hade dock under 2014 löpande kontakt med Svenska Bankföreningen angående ett tänkbart införande av undantaget och avser att fortsätta detta informella samråd under den fortsatta processen.

De remissinstanser som Finansinspektionen bedömer vara mest berörda av förslaget har informerats om att remisstiden kommer att vara kortare än vad som normalt gäller enligt Finansinspektionens regelprocess.

Föreskriftsändringen föreslås träda i kraft den 31 mars 2015.

2 Motivering och överväganden

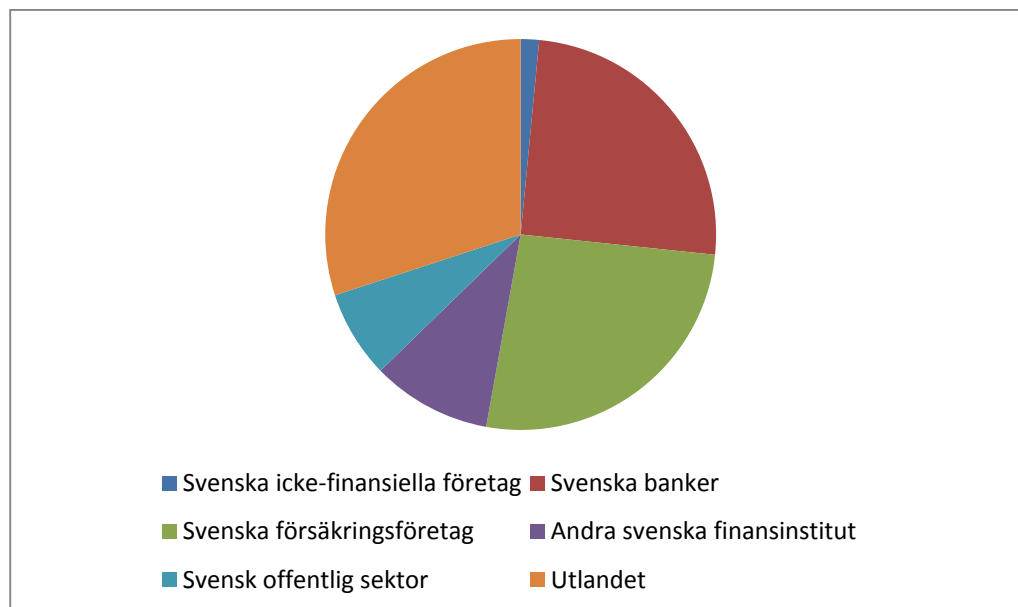
2.1.1 Säkerställda obligationer

Säkerställda obligationer är räntebärande värdepapper som efter tillstånd från Finansinspektionen ges ut av banker eller kreditmarknadsföretag. Innehavarna av obligationerna har en särskild förmånsrätt till en säkerhetsmassa om utgivaren utmäts eller går i konkurs.

Säkerställda obligationer används för att finansiera en betydande del av de svenska kreditinstitutens utlåning. Det totala utestående beloppet av säkerställda obligationer är i dagsläget cirka 2 000 miljarder svenska kronor. Detta motsvarar ungefär halva den svenska bruttonationalprodukten. I nuläget har åtta kreditinstitut tillstånd att ge ut svenska säkerställda obligationer. Dessa är Landshypotek, Länsförsäkringar Hypotek, Nordea Hypotek, SCBC, SEB, Skandiabanken, Stadshypotek och Swedbank Hypotek.⁸ För dessa kreditinstitut är säkerställda obligationer en betydelsefull finansieringskälla.

Diagram 1 nedan illustrerar hur ägandet av svenska säkerställda obligationer är fördelat mellan olika ägarkategorier. Svenska banker äger 25 procent av den totala mängden utställda obligationer medan svenska försäkringsbolag äger 26 procent. En stor andel av de säkerställda obligationerna ägs av utländska investerare.

Diagram 1 – Fördelning av ägande av svenska säkerställda obligationer, andra kvartalet 2014 (källa: SCB)

⁸ Stadshypotek och SCBC är Svenska Handelsbankens respektive SBAB:s bolåneinstitut.

Säkerhetsmassan i de svenska säkerställda obligationerna består i huvudsak av bostadskrediter. Även krediter för finansiering av kommersiella fastigheter och jordbruksfastigheter förekommer i säkerhetsmassan. Utöver hypotekskrediter tillåts enligt 3 kap. 2 § Luso även fyllnadssäkerheter i säkerhetsmassan. Dessa kan till exempel utgöras av statsobligationer, andra säkerställda obligationer eller kassa.

2.1.2 Utgivares exponeringar mot kreditinstitut

Bland de exponeringar som säkrar säkerställda obligationer förekommer ibland exponeringar mot kreditinstitut i form av kassa, andra fyllnadssäkerheter eller derivat. Av dessa står derivat för merparten av exponeringarna mot andra kreditinstitut. Det är derivaten som är den främsta orsaken till att Finansinspektionen föreslår föreskriftsändringen.

Utgivarna använder derivat för att uppnå en god balans mellan tillgångar och skulder. Enligt 3 kap. 9 § Luso ska alla betalningsflöden i obligationer, derivat och skulder vara sådana att utgivaren vid varje tillfälle kan fullfölja de betalningsförpliktelser som följer av de utgivna obligationerna. Beroende på i vilken grad villkoren för ränta och valuta skiljer sig åt mellan de utgivna obligationerna och tillgångarna i säkerhetsmassan använder utgivarna derivat i större eller mindre utsträckning för sin riskhantering.

Tillgångarna i säkerhetsmassan har ofta en annan räntebindningsprofil än de utgivna säkerställda obligationerna. Denna obalans mellan tillgångar och skulder åtgärdas normalt genom att utgivaren av obligationen ingår räntederivat.

Utgivare av säkerställda obligationer ger även ut obligationer i annan valuta⁹ än säkerhetsmassan. Ungefär 25 procent av den totala nominella beloppet av samtliga utgivna säkerställda obligationer i Sverige emitteras i annan valuta än svenska kronor.¹⁰ Eftersom bostadskrediter i svenska kronor ofta ingår i säkerhetsmassan för svenska säkerställda obligationer utgivna i utländska valutor uppstår en valutarisk, som utgivarna hanterar genom att ingå valutaderivat.

2.1.3 Svenska kreditinstituts kreditvärderingar

Officiella kreditvärderingar från externa kreditvärderingsinstitut för de tio största svenska kreditinstituten framgår av tabell 1. Av dessa kreditinstitut är det de fyra största som främst bedöms kunna agera derivatmotparter till utgivare av säkerställda obligationer. Även om det utanför denna grupp finns kreditinstitut i Sverige som uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1 (Kommuninvest och Svensk Exportkredit) har dessa kreditinstitut inte den typen av verksamhet, och är inte tillräckligt stora, för att

⁹ Företrädesvis euro.

¹⁰ http://www.ascb.se/Pages/4_Marketinformation.aspx

kunna ta på sig rollen som derivatmotparter för hela marknaden i detta sammanhang.

Som framgår av tabellen är det endast två av de större kreditinstituten som i nuläget har en kreditvärdering motsvarande AA- eller bättre och därmed uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1.

Tabell 1. De tio största svenska kreditinstituten kreditvärderingar från externa kreditvärderingsinstitut i januari 2015

<i>Bank</i>	<i>S&P</i>	<i>Moody's</i>	<i>Fitch</i>
Nordea Bank AB	AA-	Aa3	AA-
Svenska Handelsbanken AB	AA-	Aa3	AA-
Swedbank AB	A+	A1	A+
Skandinaviska Enskilda Banken AB	A+	A1	A+
Länsförsäkringar Bank AB	A-	A3	-
SBAB Bank AB	A	A2	-
Skandiabanken AB	-	A3	-
Landshypotek AB	A-	-	A-
Kommuninvest AB	AAA	Aaa	-
Svensk Exportkredit AB	AA+	Aa1	-

2.1.4 Koncentrationsproblematik

Kraven på kreditkvalitetssteg 1 för exponeringar mot kreditinstitut i artikel 129.1 c) i tillsynsförordningen innebär att utgivare av säkerställda obligationer är begränsade till endast två svenska derivatmotparter vid säkring av bristande matchning mellan skulder och tillgångar för att de utgivna säkerställda obligationerna ska vara kvalificerade för förmånsbehandling enligt 129.1 c) tillsynsförordningen. Finansinspektionens bedömer att en koncentrationsproblematik uppstår om utgivarna använder sig av endast två derivatmotparter.

En sådan koncentration skulle skapa en snedvriden konkurrens på så sätt att de få kreditinstitut som har en kreditvärdering motsvarande kreditkvalitetssteg 1 skulle få en marknadsfördel. Dessa kreditinstitut skulle kunna utöva ett mycket stort inflytande på prissättningen av sådana derivat, vilket vore skadligt för konkurrensen.

Vidare kan en hög koncentration av derivatmotparter i en central del av det svenska finansiella systemet medföra risker för den finansiella stabiliteten. Detta eftersom det vid ett eventuellt fallissemang föreligger en stor risk för spridningseffekter. Dessutom finns risken att något av dessa kreditinstitut någon gång i framtiden inte längre uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1. Givet att så få kreditinstitut i dag lever upp till dessa krav kan även en sådan händelse orsaka störningar på marknaden oavsett om kreditinstitutet är nära att

fallera eller inte. På grund av dess storlek anses marknaden för svenska säkerställda obligationer som systemviktig för Sverige. Förtroendet för svenska säkerställda obligationer kan minska om de säkerställda obligationerna inte uppfyller villkoren i artikel 129 tillsynsförordningen.

Det är viktigt att poängtera att om undantaget införs innebär det en sänkning av de krav som säkerställda obligationer behöver uppfylla för att ha rätt till förmånsbehandling. Detta resulterar i att svenska säkerställda obligationer med rätt till förmånsbehandling i högre utsträckning blir exponerade mot kreditinstitut av sämre kreditvärdighet än vad som annars vore fallet. I slutändan kan det leda till en ökad sannolikhet för att förlora pengar på innehav i sådana säkerställda obligationer. Finansinspektion avser att regelbundet utvärdera om det fortsatt föreligger potentiella koncentrationsproblem i relation till kraven i artikel 129.1 c) tillsynsförordningen. Om myndigheten vid någon tidpunkt i framtiden finner att så inte är fallet kan det nationella undantaget komma att tas bort.

2.1.5 Sammanfattande bedömning

Finansinspektionen anser, med hänsyn tagen till de svenska kreditinstitutens kreditvärderingar och betydelsen av marknaden för säkerställda obligationer för det finansiella systemet, att det är motiverat att införa undantaget från artikel 129.1 c) tillsynsförordningen. Därigenom kan en betydande potentiell koncentrationsproblematik på denna marknad undvikas.

Även om undantaget indirekt medför en viss lättnad i regelverket för säkerställda obligationer ställs höga krav på svenska säkerställda obligationer, genom Luso och Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om säkerställda obligationer.

Som framgått ovan är det främst problem hänförliga till derivatexponeringar som gör att Finansinspektionen vill införa undantaget. På grund av att det råder oklarhet kring om det är tillåtet enligt tillsynsförordningen att begränsa undantaget till endast derivatexponeringar föreslår Finansinspektionen att undantaget ska gälla för samtliga exponeringar mot kreditinstitut. När det gäller säkerställda obligationer innehåller dessutom Luso regler för vilka typer av exponeringar som får säkra säkerställda obligationer vilket i sig utgör en begränsning. Bland annat får en utgivare inte använda obligationer utgivna av kreditinstitut som fyllnadssäkerheter om inte Finansinspektionen efter ansökan beslutat godkänna detta i det enskilda fallet.

2.2 Tillämpningsområde

Tillsynsföreskrifterna omfattar bankaktiebolag, sparbanker, medlemsbanker, kreditmarknadsbolag och kreditmarknadsföreningar samt värdepappersbolag. Bestämmelserna omfattar även betalningsinstitut, Svenska skeppshypotekskassan, fondbolag med tillstånd för diskretionär portföljförvaltning avseende

finansiella instrument och förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) med tillstånd för diskretionär förvaltning av investeringsportföljer.

3 Förslagets konsekvenser

Finansinspektionen redogör nedan för de konsekvenser som föreskriftsändringen bedöms få för företagen, samhället och konsumenterna samt för Finansinspektionen.

Förslaget innebär att kraven på exponeringar mot kreditinstitut som säkrar säkerställda obligationer som är föremål för förmånsbehandling sänks på så sätt att sådana exponeringar till viss del får vara mot kreditinstitut med en kreditvärdering som motsvarar kreditkvalitetssteg 2. Detta resulterar i ett lägre krav på kreditvärdighet för sådana exponeringar än vad som annars vore fallet.

Om regleringen inte kommer till stånd kan det uppstå en koncentrationsproblematik eftersom utgivare av svenska säkerställda obligationer endast har två kvalificerade derivatmotparter att använda sig av i dagsläget. Detta gäller under förutsättning att utgivarna vill att obligationerna ska leva upp till kraven som ställs i artikel 129 i tillsynsförordningen. Finansinspektionen anser att det är viktigt för marknaden, och i slutändan för den finansiella stabiliteten, att en sådan koncentrationsproblematik undviks.

Finansinspektionen bedömer att det inte behövs några specifika informationsinsatser när föreskrifterna träder i kraft. Förslaget innebär inte någon förändring av vilka svenska kreditinstitut som kan vara derivatmotparter till utgivare av säkerställda obligationer jämfört med den övergångsbestämmelse som tidigare gällde. Därför medför föreskriftsändringen inte någon praktisk skillnad i tillämpningen av kravet i Sverige.

3.1 Konsekvenser för företagen

De som berörs av den föreslagna föreskriftsändringen är de företag som omfattas av tillämpningsområdet för tillsynsföreskrifterna och som investerar i dessa obligationer.

Även utgivarna av svenska säkerställda obligationer berörs indirekt av regleringen.

Totalt berör föreskrifterna över 300 företag.

Införandet av regleringsändringen bedöms inte innebära några betydande administrativa kostnader, vare sig för investerarna eller för utgivarna av de säkerställda obligationer. Föreskriftsändringen kommer inte att innebära att företagen behöver anpassa sin verksamhet. Små företag bedöms inte påverkas nämnvärt och ingen särskild hänsyn har därför tagits till dem i regelarbetet.

För utgivarna bedöms föreskriftsändringen inte innebära några finansiella kostnader, eftersom regleringen innebär att samma derivatmotparter som tidigare har använts kan fortsätta vara motparter. Införandet av undantaget innebär därmed att kostnader kan undvikas eftersom det kan vara mycket kostsamt att finna nya motparter och omförhandla befintliga avtal för att uppfylla kraven i artikel 129.1 c) tillsynsförordningen. Att uppskatta denna besparing i kronor är mycket svårt men det kan för vissa företag röra sig om miljonbelopp.

Inte heller för kreditinstitut med innehav i svenska säkerställda obligationer bedöms regelförändringen innebära några finansiella kostnader. Däremot skulle ett scenario där regleringen inte införs innebära att det blev svårare för de säkerställda obligationerna att leva upp till kraven för kapitaltäckningsmässig förmånsbehandling. Detta skulle potentiellt kunna leda till att en andel av de svenska säkerställda obligationerna inte längre lever upp till dessa krav. Därmed skulle kreditinstitut med innehav i dessa obligationer få ett högre kapitalkrav. FI gör bedömningen att de obligationer som inte lever upp till kraven därför skulle bli svårare att ge ut och att investerare skulle vilja ha en högre avkastning för dem. Detta skulle innebära ökade finansiella kostnader för utgivarna i form av en dyrare finansiering.

3.2 Konsekvenser för samhället och konsumenterna

Syftet med föreskriftsändringen är att undvika en koncentrationsproblematik på den svenska finansiella marknaden. En konsekvens av föreskriftsändringen är att den finansiella stabiliteten stärks, vilket gagnar samhället. Marknaden för säkerställda obligationer anses vara systemviktig för den finansiella stabiliteten på grund av dess storlek och dess centrala roll i finansieringen av bostadsutlåningen. Genom att införa undantaget säkrar Finansinspektionen att kraven på säkerställda obligationer är fortsatt höga, utan att regelverket skapar nya systemrisker.

För konsumenter bedöms föreskriftsändringen inte innebära några kostnader. Att inte införa undantaget skulle kunna leda till ökade kostnader för finansiering via säkerställda obligationer, vilket i slutändan kan drabba låntagare.

3.3 Konsekvenser för Finansinspektionen

Föreskriftsändringen innebär ingen nämnvärd utökning av Finansinspektionens arbete.